זהו מיסמך סנסציוני — הווידוי האישי שנכתב בכלא עבור „העולם הזה" על־ידי האיש שנאשם ברצח אשתו ובנסיון לרצח אהובתו: „עברו כבר ארבע שנים ואני עוד שומע את צעקותיה באוזניי!"

מזריק הנפט משפר

ערב מישפטו טילפן משה לוי, מוריק הנפט, מבית־המעצר ובי־קש מכתבת העולם הזה לבוא למישפטו. עם פתיחת המישפט מסר לה לוי מיכתב, המשתרע על 22 עמודים, ובו רשם את הגיגיו, ריגשותיו והסברו למעשיו.

„בעיני הציבור אני מצטייר כמיפ־לצת. בהשפעת הכתבות בעיתונים ערך לי הציבור מישפט לינץ', מבלי לתת לי אפשרות להגיב. קשה לי להשלים עם העובדה כי הציבור — כולל גם בנותיי היקרות — ניזון מסיפורים סנסציוניים, הרחוקים מה־אמת כשמש מהאדמה..." כתב לוי בפ־תיחת מיכתבו, והתחיל לפרט את מהלך חייו. החל בשנת 1971, השנה שבה הכיר את אשתו, אילנה.

עם פתיחת מישפטו של לוי, הנאשם בהריגתה של אשתו על־ידי הזרקת נפט לגופה, ובנסיון לרצוח את אהובתו, סוזאן אמויאל, גם זה בהזרקת נפט, ראה השופט יעקב מלץ כי באולם יושבת ילדה קטנה.

„מי את?" שאל השופט.

הוסבר לו כי הילדה בת ה־11 עושה עבודה לבית־הספר על מישפטו של לוי. „הבת שלי היא בת 17, ולא נתתי לה לבוא לשמוע את המישפט הזה," אמרה השופטת שרה סירוטה לילדה.

גם השוטר הוותיק, השומר זה שנים על אולמות בית־המישפט, אמר בהפס־קה: „אני כבר 15 שנים עובר בבית־המישפט, ולא שמעתי מישפט כזה נורא."

במהלך המישפט ישב לוי, 34, על ספסל־הנאשמים, כשהוא נראה אדיש לגמרי. לוי הוא גבר נאה, בעל תלתלים שחורים ופנים תמימים וחביבים. הוא גם בעל כושר כתיבה ודיבור, ונראה אינטליגנטי ואמין.

העבירות הנוראות המיוחסות לו העלו מן הרגע הראשון את המחשבה שהאיש איננו שפוי בדעתו. על כן, ביקשה הסניגורית, עורכת־הדין נירה לידסקי, לשלוח את לוי לבדיקה פסי־כיאטרית. אך שלושת הרופאים שבד־קו אותו מצאו כי הוא בריא ומסוגל לעמוד לדין.

„כתבתי מיכתב לשני רופאים מפור־סמים, וביקשתי את עזרתם," כתב לוי לידסקי, לשלוח את לוי לבדיקה פסי־כיאטרית. אך שלושת הרופאים שבד־קו אותו מצאו כי הוא בריא ומסוגל לעמוד לדין.

לכוחד־השיפוט שלי. במבט לאחור, אני מתחיל לראות כי ביחסים שלי עם סוזאן ראיתי את הכל בראי עקום."

אין אדם צריך להיות רופא מומחה כדי לראות כי משהו מוזר ומעוות באישיותו של לוי. גבר צעיר, נאה ובעל כוח־שיכנוע כשלו, הנזקק ארבע פעמים לכדורי־שינה כדי להרדים נשים צעירות ולקיים איתן יחסי־מין, הוא בוודאי אדם מוזר. הוא אפילו לא ניסה לחזר אחרי הנשים הללו בצורה המקובלת, כדי להשיג את הסכמתן, ללא צורך בסימומן.

חלק אחר מאישיותו המעוותת ניכר בכך שאינו יכול בשום אופן לקבל דחיה מנשים. כאשר אשתו איימה לע־זוב אותו, הוא ניסה פעמיים להתאבד, ואחר־כך, לפי הודאה שמסר, ניסה לג־רום לה לחוסר־אונים ולתלות בו על־ידי הזרקת נפט לגופה.

כאשר בחורה אחרת, שהכיר בתוכ־נית־רדיו שבה השתתף, רצתה לעזוב אותו, הוא פנה לרבנים ולמכשפות, כדי למנוע את פרידתה ממנו.

האחרונה בסידרת הנשים שדחו אותו היתה סוזאן אמויאל. כאשר גילה כי היא מבקשת לעזוב אותו, למרות הון־עתק שהוציא עליה, והאהבה הרבה שהשפיע עליה, הוריק, לפי הודאותיו, נפט לגופה, ואף הדליק חומצה על עיניה.

גם תישפוכת המלל הזורמת מפיו של לוי מאז יום מעצרו ועד היום אומרת דרשני. הוא מסר לחוקריו מאות דפים כתובים, שבהם פירט וחזר שוב ושוב על מעשיו, ריגשותיו ותיקוותיו. גם מיכתבו להעולם הזה משתרע על 22 עמודי פוליו כתובים בכתב־יד צפוף.

מיכתב מזוייף מהכלא

ב כל המיסמכים הארוכים לא הזכיר לוי אפילו פעם אחת את ילדותו ונעוריו.

ממיכתבו אפשר ללמוד שיש לו אמא בישראל. כפי שכתב: „מה שבואב לי ביותר הוא שאפילו הקרובים לי ביותר, כאמא, למשל, אותתו לי בצורה ברורה ביותר, על־ידי ניתוק מגע כמעט־מוחלט כי מקובלים עליהם ההשמצות כפי שהובאו בעיתונים." איש מבני־מישפחתו לא בא למישפט, ולוי ישב שם בודד לגמרי, מול עיניהם הנוקבות של בני־מישפחתה של אשתו המנוחה, ומול עיניה העצובות של סוזאן, שהעידה מעל כיסא־גלגלים.

בשום מקום גם לא סיפר לוי על אהבות־נעורים, שקדמו להיכרותו עם אילנה, אשתו. את אילנה הכיר כאשר היה בן 21, באמצעות חברה משותפת. „יתכן שזה יישמע בנאלי, אבל זו היתה אהבה ממבט ראשון. במהרה התברר לי כי זה הדדי," כתב לוי במיכתבו.

אך כבר אז, ב־1971, היה לוי מסובך בפלילים. זמן קצר אחרי שהכיר את אילנה נידון לשלוש שנות־מאסר בגלל עבירות־רכוש, ונשלח לבית־הסוהר. „כעבור זמן מה השלימה אשתי ז"ל, שהיתה אז חברתי, עם המצב שנוצר והתחילה לבקר אותי באופן סדיר בכל בתי־הכלא שבהם ריציתי את עונשי."

כאשר פרצה מילחמת יום־הכי־פורים, הגיע מועד גיוסה של אילנה לצבא. אך היא המשיכה לבקר את לוי בכלא בכל הזדמנות. למרות שנותרה לו יותר משנה בכלא, החליטו אילנה ולוי, ב־1973, להתחתן. הוריה של אילנה התנגדו לחתונה בכלא. אך לוי מצא פיתרון. הוא זייף מיכתב, שנכתב

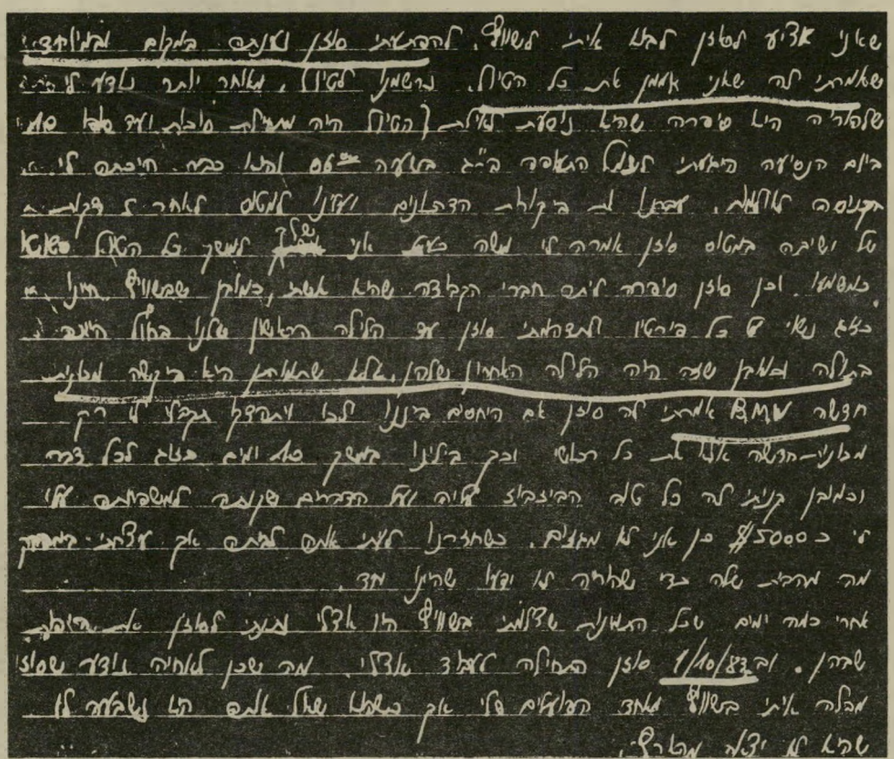

קטע של הווידוי מבית־הכלא העביר לוי להעולם הזה מכתב בכתב־ידו המשתרע על עשרים עמודים. ללוי יש תאווה בלתי מוסברת לחזור ולספר שוב ושוב את קורות חייו בשנים האחרונות ולתאר בפרוטרוט את קשריו עם אשתו ואהובותיו. הוא מדגיש את אהבתו לשתי בנותיו.